

Van nader bij trof de Tweede Clasfe het verlies, dat zij op den 30sten November leed van Mr. DANIEL HOOFT, sedert 6 Julij 1808 haar altijd werkzaam Medelid. Van zijnen onafgebroken arbeid getuigt de verzameling van Verhandelingen en Voorlezingen, waarmede hij deze Stichting verrijkte, als daar zijn:

Verhandeling over de gaaf van navolging bij POOT.

Voorlezing over het lenigen der zielsmarten, naar aanleiding van het derde boek der *Tusculanae Quaestiones* van CICERO.

Voorlezingen over den slijf van den Ridder P. CORNELISZ. HOOFT.

Voorlezing van eenen Troostzang, gerigt aan den Heer Staats-Minister Mr. W. F. ROËLL, wegens het overlijden van deszelfs Echtgenoot.

Voorlezingen over de Nederduitsche Synonyma.

Voorlezing eener geschiedenis van het Athenæum der stad Amsterdam.

Levenschets van Mr. HIERONYMUS VAN BEVERNINGK.

's Mans aanzienlijke afkomst beschouw ik in *deze* Vergadering liefst in verband tot zijnen letter-arbeid en letter-roem; tot de edele bescherming, die de wetenschappen en letteren bij hem vonden; tot den ijver, die hem bezielde voor het Doorluchtig Athenaeum zijner Vaderstad; en tot de blakende zucht, die in hem tot aan zijn levenseinde uitblonk voor de bevordering en handhaving der Nederlandsche Taal, Dichtkunst en Geschiedenis, waarvan zijn onverdroten arbeid aan het Uitlegkundig Woordenboek op HOOFT; zijne Bloemlezing der Gedichten van HUBERT KORNELISZ. POOT, met eene uitgewerkte Voorrede en aanmerkingen van zijne geoefende en keurige pen, overvloedig getuigen; gelijk ook de Voorlezing door hem in de Openbare Vergadering der Tweede Clasfe gehouden: *Over eenige trekken van overeenkomst en verschil tusschen de Dicht- en Schilderkunst*. Mr. DANIEL HOOFT gaf in al zijne schriften het leerrijk voorbeeld van eene gelukkige vereeniging der clasieke studien met de kennis en beoefening der moedertaal en Vaderlandsche Geschiedenis; zijn laatste arbeid, want het was in zijnen zes-en-zeventigjarigen

ou-

ouderdom, een arbeid, — het vervaardigen van zaakrijke Registers op de drie deelen der Nederduitsche Brieven van CONSTANTIJN HUYGENS, — terwijl zij derzelve gebruik verligten, blijft een duurzaam bewijs zijner belangstelling in de werkzaamheden zijner Clasfe en in de bevordering der Vaderlandsche Letteren en Geschiedenis.

De Tweede Clasfe had op den 27sten Augustus van het verleden jaar, nog een ander verlies te betreuren. De Heer ALBERT TEN BROECKE HOEKSTRA; tijdens deszelfs verblijf te *Haarlem* en te *Leuven*, sedert den 8sten Augustus 1816 Correspondent, en sedert den 8sten September 1824 Lid dier Clasfe. Hij bereikte den ouderdom van drie-en-zestig jaren. In Vriesland werd hij tot de letteren, en wel bijzonder tot de regtskunde opgeleid; hij was een naarstig beoefenaar der Grieksche en Latijnsche talen. In 1795 ambtelooos geworden, vestigde hij zich op de kennis van het oud-Vriesch, en bragt daarmede in verband het Mesogotische, Angelsaxische, oud-Duisch en oud-Nederlandsch. De rijkdom zijner aantekeningen, bij deze oefeningen verzameld, wordt geacht, in ons Vaderland althans, zonder gelijken te wezen. In 1813 gaf hij eene proeve zijner voorgenomen uitgave van GYSBERT JAPIX, die echter door de ongunstige omstandigheden des tijds geen voortgang had. Van toen af hielden vooral Etymologische nasporingen hem bezig; welke hij in letterkundige gesprekken mildelijk mededeelde, met de scherpzinnigheid en het vuur, bij groote levendigheid en kracht, aan zulk eene oefening eigen. Koeler oordeel vond welligt aan deze weelderigheid wat te besnoeijen, doch ook veel, dat den toets doortond en verdiende in het geheugen bewaard te blijven. Middelerwijl verwierf de roem van zijne taalkennis hem den openbaren leerstoel, aan *Leuven* Hoogeschool voor de Nederlandsche letteren gevestigd, dien hij echter voor zich weldra minder geschikt vond, en met den stillen zetel in het boekvertrek, te *Amsterdam*, verwisselde, waaruit hij in de bijeenkomsten der Tweede Clasfe mildelijk overbragt, wat hij harer waardig keurde. Zijn *Specimen Etymologici Philoso-*

C

phi-